

Treball (comorerista) 15 de gener de 1952

Espanya no és una nació

Espanya és un Estat multinacional monopolitzat per un partit feixista que imposa un règim de colonització a les nacions febres.

La "unidad nacional" dels anomenats Reis Catòlics és una llegenda.

Es van casar dos reis feudals i no pas dos pobles. En aquells temps, els pobles eren ajuntats, separats, esquarterats, pel bon voler de casaments i testaments reials. Els senyors feudals ho eren tot, els pobles no eren res.

Amb els diners del reialme Catalunya-Aragó, Colom organitzà l'expedició i descobrí el Nou Món en nom d'Isabel, reina de Castella, galanteria principesca de Ferran, rei de Catalunya-Aragó. I Isabel era i es sentia tan poc reina d'Espanya, que d'Amèrica en féu un clos tancat de Castella i prohibí als catalans el dret de comerç, navegació i emigració. «Tanto monta monta tanto Isabel como Fernando», diuen que deien aleshores. Mentida! En la veritable història està escrit què la reina Isabel fou una dona ignorant, de misticisme histèric, sense substància històrica, i que el cervell del regnat fou Ferran, el «Príncep» de Maquiavel. Tant se val!

En la vulgar història domèstica espanyola, Ferran, de nissaga castellana, és el «el catalán», un subjecte esvaït, un príncep «consort», no pas un rei *igual*, el qual desapareix com un titella de «gran guinyol» en morir Isabel. No ho hem vist ara? El règim feixista ha celebrat a so de tabals el centenari d'Isabel, la «forjadora de la unidad nacional», la santa, etc. Hem sentit parlar del rei Ferran? La premsa botiflera no en gosa dir ni un mot. És la veu de l'amo!

«Tanto monta...» Sí, però tu cavall i jo cavaller!

Espanya és un nom que, feta abstracció de l'Estat no diu res, no és res. En canvi són realitat històriques Castella i Catalunya, Euskadi i Galícia, València i Balears, Aragó i Andalusia..., les nacions i les regions ètniques que constitueixen, independentment de llur voluntat, l'Estat espanyol, Espanya.

Per això nosaltres, abans que espanyols, som catalans. Som catalans per naturalesa. Som espanyols per coacció. I perquè la Nació és superior a l'Estat,

l'Estat, instrument de la classe dominant, desapareixerà en el procés d'una civilització sense classes, justament quan la Nació assolirà plena maduresa.

Així, si l'estat va contra la Nació, ens devem a la Nació i hem d'anorrear l'Estat opressor.

Els catalans som, doncs, absolutament incompatibles amb el règim feixista de Franco i Falange i de qualsevol Estat futur que no ens reconeixerà l'exercici lliure del dret d'autodeterminació, inalienable i imprescriptible.